

PELÄSTYIN..

..niin että heräsin!

Olin (unessani) Porvoossa Mannerheiminkadulla. Siinä jossa oli Helmer Karlsonin urheiluvälinemyymälä (jossa nyt uudisrakennuksena Säästöpankin rakennus). Karlssonin ikkunassa oli näytteillä iso, komea moottoripyörä. Erikoinen. Jonka moottorin kolme sylinteriä olivat aivan takana; takapyörän takana melkein maan rajassa vaaka-asennossa taaksepäin sylinterinkannet suoraan taakse ja se oli hirveän hieno. Ajattelin hakea oman moottoripyöräni: **ZE-570** Suzuki T550J:n kotoa, vaikka että josko vaihtaisi?

Tosin siinä ajoradan ja jalkakäytävän välinen kallistettu kiveys josta kaupunkikatulehmukset kurkottelivat hämärtävänä rivistönä, oli vaikea paikka pysäköidä moottoripyörää. Olisi pahasti kallellaan ja saattaisi kaatua.

Sitten muistelin minne sen pyöräni olin jättänyt?

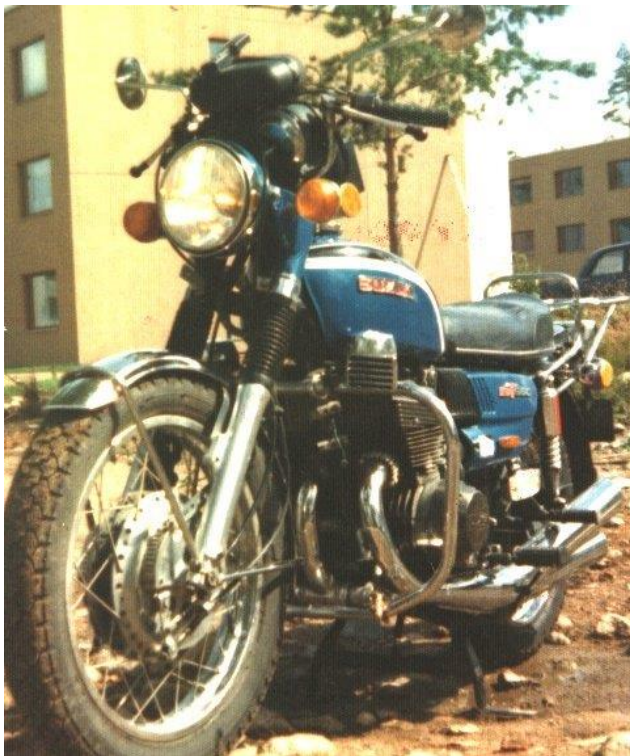
Mieleen tuli Kaivokatu? Ei... Ei 38. Eikä 9B... Kaivokatu 47? Oliko Juornaassa? En sitä mitenkään siten muistanut. Ei sielläkään... Hätäännyin! Pelästyin! Ja heräsin!

Olin miltei yöpaniikissa.

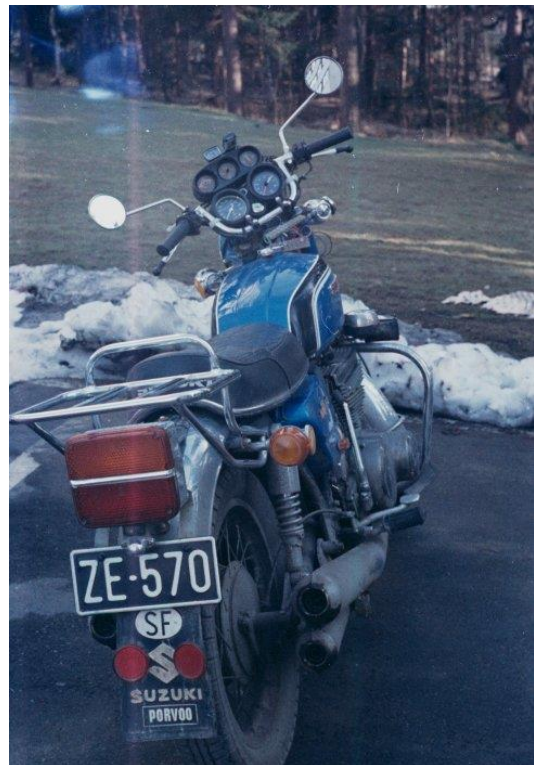
Ja kesti hyvän jonkin aikaa, ennenkuin tajusin; muistin: johh'...! Sehän oli myyty 1975 Helsingissä Harrin Autoon ostaessamme sen vaalean vihreän "TippaRellun";

[lapsenpaskanvihreän - kuten automyyjä sitä "kehui"] ²⁾ Renault 4L Standar'in UCE-406..

Siis + 45 vuotta sitten..

Seisoi Hansatiellä pihassa monta turhaa vuotta (kuvassa) lisämittarikelto, kaatumarauta, Bosch-torvet, oranssi sivuvalo ja "telttailuvalo" (1974)

Naantalın leirintäalueella. katsopa taka-Blin-Bling-valoa! LisäTorvet. Ja stonga sopuisasti mittariston kehänä.

CIBIË – HELLA - CIBIË

Olin "virittänyt"; customoinut pyöräni nimeten sen **LFE**-versioksi:

Light: Cibiën jodiajovalot joissa oli oma heijastinpeili kaukovalolle alareunassa.

Polttimoina H1 kaukovalolle ja H3 lähivalolle. Alkuperäinen kun oli ollut KOITO 35 W hehkulamppu – tuikku... Sitten tuli – ensimmäiset – H4-polttimot. HELLA. 7" Sellainen valoksi! Hyvä.

ITSEKSEENLAUKAISIJALLA ZENITH E. KATKOJAN KÄRKIEN SÄÄTÖ OS-LA-AUTON KORJAAMON EDESSÄ

Lisävilkut sivukoteloihin ja "telttavallo" vasemman kotelon alle joka syttyi kun parkkivalot paloivat JA jalkatuki oli alhaalla! 12V pistoke telttasähköksi ja FIAT kuorma-auton

takavallo jonka oli hopeateipannut Bling-Bling'iksi ;-)

Pokkarikuva AGFA 5000 Hesan tiellä VT7 [170TIE]

ZE-570 Os-La Auto 1974

F:rame: kaatumaraudat sekä lisätavarateline ja stonga oli vaihdettu "clip'oneja" jäljittelevään yhtenäiseen /U\ -mutkaohjaustankoon - mutta asensin sen väärinpäin, että se nosti ohjauskorkeutta ja/eli ajoasentoa mukavammaksi.

Org. mittaristo 'istui' todella hyvin siihen väliin. [ks. Naantali-kuva]

E:lectric kolme lisämittaria kotelossa mittariston yllä: VOLTTI[:a heittävä] - KELLO – AMPPERI-mittari. Ja BI-termomekaaninen lämpömittari. Vaihdoin myös mekaanisen kierroslukumittarin VDO:n sähköiseen. Joka on tuossa 'mittarikuvassani': "Ylinopeutta Hesän tiellä" ³⁾. Ja sähköpaneeli [pellistä väännetty ja mustateipattu nelikulmainen laatikko ohjaustangon keskellä]⁴⁾ jossa VDO-nelivilkkukatkaisin, katkaisimet lisävaloille joista yksi oli sivuvaloparkki jonka kytkin oli sarjassa sivutuen varoitusvalon katkaisimen kanssa ja syttyi kun sitten pysäköin. Sekä kierrejohtoliitoksinen irrotettava suurennusmuovi'lasi' kartanlukuvalo päällä. Se syttyi irrotettaessa jos virta-avain oli ON.

Yläkulmissa oli kummankin puolen vilkkujen merkkivalot.

Ja kaiken kruunasi ;-] **nappi** laatikon alla: vaikka virta ei ollut päällä niin diodimatriisi päästi VOLTTImittariin jännitteen näytön sekä mittarivalot siihen että kelloon (muttei AMPperimittariin!) sitä nappia painamalla.

Nopeusvauhtimittarin ja kierroslukumittarin välissä ollut **ex-vilku-merkkivalo** sai uuden elämä toimiessaan sivutuen (!) varoitusvalona..

Ja vielä BOSCHin sähköäänitorvet (2kpl) kaatumarautoissa joiden - kai - pari Herziä eri tasoinen ääni sai ne kuulostamaan vihloilta saaden kaveriltani Timiltä nimitykseen "aivopora"!

Ja sitten jonkin aikaa talvella 1974 myös Cibiën H4-lisäajovalot päävalaisimen puolilla..

[Nyt sitten muotia HD-kuskien ja muidenkin pyörien kanssa - jopa laillisesti]

Bensow-kaupasta tultuani ojensin pökkariAGFA-kameran.

Komeampi kuin sinappinen [RangeRover](#) tuossa takana.

Muuten: "Kilvitin" – hain poliisilaitokselta seitsemän (7) RageRoverin kilvet ja ruuvasin toimeksiannettuna jokaiseen myytyyn kilvet!

Anekdootti:

RangeRoveria oli saatavissa seitsemässä värissä. Auto-osaston vanhempi päällikkö Forsberg (oli Austin Marina hänellä) poti minkä värisen auton ottaisi esittelyautoksi? Reipas railakas automyyjä Cederberg tokaisi: "otetaan yksi – jokaista väriä(!)" Forsberg ja Myymälä[väki] älähti !?

Kysyi luvan Matti Sompilta: "Noh... No. Ota. Mutta myyt jokaisen alle 6 kk!"

Hans C. lupasi. Joten hakemaan RageRovereita pihaan.

Hakuun en päässyt. Mutta pihassa sitten salaa kokeilin ruovittaa Rangea.

Höh!? Eihän siitä mitään tullut: SE vain hyökkäsi nelivedolla hiekka pölyten renkaista että piti hätäisesti hillitä jarrulla . . . (ja peruuttaa hiljaa takaisin riviin...)

PS.: piti tilata vielä neljä RangeRoveria seitsemän lisäksi :-) Kartanonomistajat niitä ostelivat.. (ja heillekin ruuvasin kilvet paikoilleen . . .)

ASIAAN

T500J vaihtui T550J:hin syyskuussa, 23.9.1973.

Aloin niihin aikoihin seurustella ja Hän oli Helsingissä. Matka joutui sujuvasti Niemenmäkeen. Ja takaisin.

Saatoin ajella uudella pyörälläni **pitkin** Etelä-Suomen **poikin** ihan vain moottoripyöräilyn ilosta. Olin töissä varaosamyyjänä Porvoon Os-La-Autossa Hattulassa. Se oli varsin maatalouteen painottuva kauppa jopa siten, että piharakennuksen autotallassa oli vielä SMK:n (*Suomen Maanviljelijöiden Keskusliitto*) kyltit joskin siellä "autofixari" teki käytetyistä uudennäköisiä aina moottoritilan lakkaamista myöten kiilteleviä.

Keskellä taloa oli automyymälä. BMC [BLMC] Austin Morris, Dodge, Range-Rover ja - Land- . Ja niiden varaosat. Minien kansipahvi oli suosikkiartikkeli. Loppukesästä enemmän terälappuja leikkuupuimureihin. Oli Sampo ja BolinderMuktellens'ia. Syksyllä meni auran teriä. Leikkuupuimureihin oli järkyttävä sekamelska eri kiilahihnoja ylätasanteelta...

Synergia oli hyvä moottoripyöräilyä ajatellen. Isossa huoltohallissa oli ajosillat nostureineen. Siinä sai Suzukin kätevästi käsityökorkeudelle näprättäväksi ja pestäväksi.

Jos moottoripyörän pesee kunnolla siihen menee ja kuluu myös ainakin viisi (5) hammasharjaa tohjoksi.

Kun piha oli kesälämmän, sai siellä hoitaa huoltotoimet ilmastavasti.

Olimme Timin kanssa jo sopineet, että Bensowin ja Suzukin takuu kattaa omahuollon toimet jo edellisten, T500J:n suhteen ja nyt myös minun T550J:n ja Timin "Vesipyössyn"; Suzuki T750J:n (oliko **ZD-280**) suhteen. Takuuanomuksia ei eikä korjauksiakaan koskaan tarvittu.

Kerran mennessäni Hesaan Niemenmäkeen pikkuisessa lumisateessa (tietysti kesärenkain) en lumen alta havainnut raitiotiekiskoja joten kumipyörät kulkivat kiskoilla ja kallistuinkin kellahtin kyljelleni bussipysäkkiyleisön eteen. Punainen nahkapuku luisti oikein hyvin..

Oikeanpuoleinen lisävalo taipui kiinnikkeissään varsin taakse muttei rikkoutunut. No, pyörä pystyy - se käydä röpsötteli jotenkin kuitenkin - ja kiinni sarvista. Nolotti mutta menoksi . . .

Jossain vaiheessa kesää 1974 intouduin – taas - matkailuun. Lähdin Ruotsiin. Perinteistä reittiä Naantalista yli ja alas keski-etelä-Ruotsiin, paikkakuntaa en nyt miten muista. Siellä oli prätkäporukoiden kokoontumisajo *mikä-lie-loppet*..

Teltoa kyllä mukana ja oleellisimmat matkavarusteet mutta kokoontumistilaisuus ei ollut suinkaan mukava.

Siinä lähinnä testattiin kuka on vahvin, kestävin.

Nimittäin ohjelma- ja ajonumeroina olivat sellaiset kuin *polkupyöräily* - täysissä ajo- ja varusteissa kypärä päässä mummon polkupyörällä hiekkakuoppaa ylös alas ympäri. Ja katsojilla oli hauskaa.. Sekä *oman moottoripyörän työntäminen* - täysissä ajo- ja varusteissa kypärä päässä hiekkapolkuja edestakaisin. Ja katsojilla oli taas hauskaa. Varsinkin kun työntäjän prätöksässä oli finssi-kilpi ZE-570 - SFja 'ukko' pienen hennon sorttinen jaksakseen kantaa edes punaista kokohaalariaan....

Ketään en tuntenut menen - perillä - enkä tullen. Ilmeisesti en sanonut juuri muutamaa sanaa enempää mitä nyt laivapurserille jotain - seisovassa pöydässä en puhunut itsekseen.. Oli yksinäinen ja pikkuankea reissu. Joka olikin ensimmäinen, ainoa ja viimeinen omaehtoinen moottoripyöräily vierailulla mailla.

Tyttöystäväni (tuleva vaimoni) oli 3-vuorotyössä HYKS MEILAHDESSA os.011:llä. Joten joinakin aikataulumme sopimattomina aikoina sitten ajelin vain huvikseni eteläSuomen teitä kaupunkiin jos toiseenkin.

Mutta KONTIO-RALLI 1973 oli liikaa:

Selvitin hänelle kaiken mitä siitä tiesin ja vähän enemmänkin sävelsin.

Heinäkuun päivänä lähdimme Mäntsälän suuntaan melkoisten pakkausten kera, vankkuriteltan kera.

Jossain Lahden Heinolan välillä oli pakko pysähtyä. Hän paleli ”niin pirusti” ettei ollut saada sanaa suustaan. Oli kyllä tuulenpitävä mokkatakki mutta farkut vain ja tennistossut.

Mietimme kesäyön hämäryydessä ratkaisua. Ja siirsimme sen seuraavaan aamuun: jostain nukkumapaikka.

Vähän ennen Heinolaa kesäyön hämäryydessä silmäsimme vastaleikattua niittypeltoa. Tuonne! Teltoa käynnistettiin ja makuupusseihin tiukasti huopaakin päälle eikä alle jossa ilmapatja.

Siinä meni. Nukuin kyllä hyvin.

Aamulla aurinko armahti: hikikin tuli..

Katselimme. ”Tuolla joku järvi..”. Naamanpesu ja kahvivesi. CampinGas’illa kahvit ja jotain pullaleipää..

Entäs sitten? Tulee se yö ja kolea kuitenkin. Joten päädyimme sitten menemään hänen kotipaikalleen Rääkkylään. Sivu/poikki Itä-Suomen.

Ja alkoi sataa...

Rääkkylän tiet olivat hiekkasoraa ja rapavelliä... Pihaan päästiin.

En ollut ennen tavannut hänen sukulaisia. Mummo otti yllättävän vierailun yllättävällä konelaitteella oikein hyvin vastaan.

Illemmalla saimme telttasemme talon päätyyn pystyyn, ei edes ollut satanut täällä :-)

Ruokailu ja kahvittelu sujui ilman kaasua.

Aamulla totesin, että pyörän ulkomuodolle olisi jotain tehtävä. Kaivosta vettä ja nurkasta harja. Joilla paljastui SUZUKI T550J ZE-570 aurinkokimaltavaksi pihan koristeeksi kotiväen ihailtavaksi ja kyseltäväksi: ”Kuis lujjaa tolla pääsö...?! ”Kyllä sillä karkuun pääsee” myönsin.

Päivä parikin meni maalaisvieraanvaraisuuden myötä.
Mutta työt kutsuvat. Meitä kumpaakin.
Joten 6-tietä sitten läpi (!) Porvoon; heitto Helsinkiin Niemenmäkeen josta Porvooseen.

Olimme muuttaneet Kaivokadulta Kevätkumpuun kerrostaloon äitini kanssa Hansatielle.
Ajoni olivat pääsääntöisesti Porvoo-Kevätkumpu-Helsinki-Niemenmäki.
Ajelehtiminen – vailla päämäärää – väheni ja supistui sen hiukan runsaan vuoden myötä.
Ja sitten tuli puheeksi oma auto.

Lehdestä luettiin: [Auto-SUMA](#).

Jonne sitten ajelimme. Meille esiteltiin sopivan hintaista Citroën 2CV:tä – kauniin viljan keltaista. Katselin, pyysin käynnistämään. Käynnistyi hän se. Pakoputkesta hentoinen sininen savukäry! Olemattomalla autotekniikkatiedoillani – 3v. auton asentaja, kesä (1970) pienkuorma-auton pyykkijakelukuljettajana ja Os-La-AUTOn varaosamyyjänä tajusin: ”Ei tuota. Eikö teillä tuossa ole toinen 2CV?”. Oli. Viininruskea. Käyntiin: savuton.
Ymmärtääkseni OK joten kävimme pienellä koeajolla. Toimi ihan kuten auton tarkoitus onkin.

Se otetaan. Rauha maksoi (!).

Kävimme sitten – tietysti – linja-autolla hakemassa uuden – vain vuoden ikäisen – ”Rättärin”. Jolla sitten ajelehdimme noin vuoden pitkin Etelä-Suomea ja äitini kolmantena tutustumassa Rääkkylän kotoväkeen.

Huomaa:-) ei-BlingBlingiä vaan Cibiet ja traktorin etuparkki/vilkkuvalot.

Moottoritilan sivusuojapelti poissa kesäisin.

Lopulta Suzukin 'kohtaloksi' tuli olla suurimman osan ajasta Hansatien parkkipaikalla pari kesää talvea.

Ja - kuten vihjeenomaisesti jo todettu vaihtua rinnakkaiskulkuneuvon Citroën 2CV:n **ZGN-43** kera nippukaupassa TippaRelluun. Hyvikkeenä niistä yhteensä 9000 mk.

Tipan hinta oli 14 400 mk. Loput säästörahoista. Ennen aikaan ihmisillä oli sellaista rahaa..

Kaupassa menivät myös erittäin viksun toimiva GranTurismo yksikokokypärä *Lexania* metaflake viheriän kimalteleva yhden koon erittäin mukava päähine "tarpeettomana"

6) - sekä samoin epämittatilausena ostettu vahvan punainen valkosivuraitainen ajohaalari.

Joista ajovarusteissa tai niistä yleensäkin ei ole minusta lainkaan kuvaa.

Nostalginen sääli.

